

Kosovo fa por

La guerrilla independentista de Kosovo, el denominat ELK, fa por a Occident. I a diferència del que va passar la primavera passada, quan es van agreujar els disturbis en aquesta província del sud de Sèrbia, poblada per un 90% d'albanesos, les capitals occidentals han decidit restar silencioses.

Llavors, els diplomàtics europeus van fer comprendre a Belgrad que estaven disposats a intervenir per aturar l'ofensiva de les forces sèrbies, però aquests últims dies no han piulat mentre la maquinària de guerra de Milosevic escombrava a fons els principals bastions de l'ELK -Exèrcit d'Alliberament de Kosovo- i feia sortir a les carreteres més de 100.000 refugiats, l'èxode més important des que va començar la crisi.

La repressió s'ha endurit en totes les principals poblacions de Kosovo, fins i tot en les més allunyades de les zones de combat. Però aquest fet tampoc no ha provocat reaccions de repulsa. El president iugoslau, Slobodan Milosevic, ha dit davant dels representants de la *troika* europea que estava decidit a "eradicar completament el terrorisme", és a dir, la resistència armada albanesa. I ningú, curiosament, ha intentat parar-li els peus com en altres ocasions.

El sorprenent canvi d'actitud dels occidentals, que ja es veia venir les últimes setmanes, però que ara s'ha fet realitat, només es pot explicar per la inquietud davant l'augment en potència d'un ELK cada vegada més radicalitzat tant en els seus mètodes de lluita com en els seus objectius. El seu portaveu més conegut, Jakub Krasniqi, ha exigint al mateix temps "la independència de Kosovo i la reunificació de tots els albanesos dels Balcans". Tenint en compte que els albanesos, actualment, viuen escampats entre tres estats, la república iugoslava, Macedònia i Albània, la realització del vell somni d'un estat comú portaria immediatament a un immens i sagnant canvi de fronteres a tota la regió. La comunitat internacional no vol ni sentir a parlar de l'anomenada "Gran Albània", que considera tan inacceptable com ho va ser en el seu moment la "Gran Sèrbia" desitjada per Milosevic. I els occidentals han decidit pressio-

nar tot el que puguin els albanesos com ho van fer anteriorment amb Belgrad.

Des del febrer, arran de la gran operació de neteja sèrbia a la regió de Drenica, Washington, París i Bonn van llegir la cartilla a Milosevic fins al punt que, aquest, va acceptar la presència d'observadors occidentals en els llocs de l'acció i no havia tornat a utilitzar contra els independentistes l'aclaparadora superioritat militar de què disposa. Però, aprofitant la paràlisi del seu adversari, l'ELK, enfortit amb la incorporació de milers de vo-

luntaris, va prendre el control de més d'un terç del territori de Kosovo. Una victòria que donava cada vegada més credibilitat a l'opció militar i als somnis irredemptistes dels albanesos. Enfront, l'estratègia de resistència civil defensada des de fa deu anys per Ibrahim Rugova, l'escriptor pacifista reelegit al març passat president de l'autoproclamada República de Kosovo, no semblava haver donat cap mena de resultat. Però l'emissari americà Richard Holbrooke, intentant que la situació no escapés de control, es va reunir el mes de juny amb dos representants del moviment armat albanès i els va demanar que acceptessin l'autoritat d'Ibrahim Rugova, a qui la comunitat internacional considerava un "interlocutor clau". Els dirigents de l'ELK van arrufar

el nas davant la possibilitat d'integrar-se en un futur govern de coalició, car consideren el president kosovar poc menys que un traïdor per les seves tàctiques pactistes.

Conscients del perill, els països del grup de contacte amb l'ex-Iugoslàvia (Estats Units, Rússia, Alemanya, Gran Bretanya, França i Itàlia) han advertit a tots els qui donaven suport financer i militar als grups armats de Kosovo perquè ho deixessin de fer. A Suïssa, dies enre, les autoritats ja van blocar una sèrie de comptes bancaris i també s'han produït escorcolls a domicilis de persones sospitoses de finançar tràfic d'armes amb destí als rebels kosovars. Els occidentals esperen que mesures d'aquest tipus afebleixin l'ELK i permetin obrir negociacions entre les autoritats iugoslaves i els kosovars. Però, de moment, les posicions continuen irreconciliables. ■

XAVIER VINADER

"Slobodan Milosevic ha dit que estava decidit a 'eradicar completament el terrorisme', és a dir, la resistència armada albanesa. I curiosament ningú ha intentat parar-li els peus com en altres ocasions."